

**Spm. nr. S 1205**

12) Til justitsministeren af:

**Pia Kjærsgaard (DF):**

»Mener ministeren, at Blekingegadebandens foredragsturné med foredrag på bl.a. Matthæusgades Skole er i overensstemmelse med borgernes retsbevidsthed?«

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Jeg har stillet spørgsmålet til justitsministeren på grund af den mærkelige begivenhed, det er, at to gangstere fra Blekingegadebanden har holdt foredrag på Matthæusgades Skole. Det er forbrydere, som offentligt har udtalt, at de føler, det er terror og vold, som skal bruges som politisk instrument og som politisk kampmiddel. De har skullet fortælle om, hvordan man arbejder politisk på venstrefløj. Jeg har bestemt ikke noget imod ytringsfrihed overhovedet, men jeg synes, at man med den udvikling, der er sket her, må reagere, og jeg godt høre justitsministerens reaktion på den omtalte hændelse.

**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

De tre personer, der var idømt 10 års fængsel i forbindelse med den såkaldte Blekingegadesag, blev i overensstemmelse med de sædvanlige regler, med almindelig praksis, løsladt på prøve den 13. december 1995, efter at to tredjedele af straffen var udstået.

Kriminalforsorgen kan i forbindelse med en prøveløsladelse fastsætte vilkår med det formål at begrænse risikoen for recidiv til en ny kriminalitet. Det mest almindelige vilkår er, at den prøveløsladte skal undergive sig tilsyn og føre det, man kalder et ordentligt liv. Men det kan også bestå i, at vedkommende f.eks. skal overholde særlige bestemmelser vedrørende opholdssted eller skal i behandling for et misbrugsproblem.

Tilsynet er på den anden side også et tilbud til den løsladte med hensyn til støtte til løsning af sociale og personlige problemer. Løsladelse på vilkår af tilsyn og på vilkår af at føre et ordentligt liv indebærer en forpligtelse til at give tilsynsmyndigheden oplysning om bopæl og arbejdssted eller forsørgelsesgrundlag og en pligt til at møde hos tilsynsmyndigheden efter aftale eller modtage besøg af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndigheden har endvidere kompetence til at meddele den dømte de forskrifter, der er nødvendige for gennemførelse af vilkåret om at føre et ordentligt liv.

Formålet med at fastsætte vilkår er at begrænse recidivrisikoen, og der er derfor ikke mulighed for at meddele den løsladte forskrifter om, hvad vedkommende må deltage i eller beskæftige sig med, så længe det ikke vedrører aktiviteter eller handlinger, der hænger sammen med kriminel adfærd.

Medens det således ligger klart, at der ikke er retlige muligheder for at udelukke løsladte fra at holde foredrag, er det vanskeligt at vurdere, hvorledes borgernes retsbevidsthed er på dette område, men det er min opfattelse, at de fleste vil have forståelse for, at løsladte kan deltage i møder, herunder holde foredrag, på lige fod med andre borgere.

**Pia Kjærsgaard (DF):**

Altså ministeren gav mig nogenlunde det svar, som jeg havde forventet, og som ministeren formentlig havde fået skrevet ned af sine embedsmænd inden spørgetiden her i Folketinget.

Jeg vil godt have – og det synes jeg egentlig må være rimeligt – ministerens egen vurdering og ikke bare, hvad ministeren i øvrigt mener er gældende for retsbevidstheden. Jeg vil godt have ministerens egen vurdering af denne her sag.

Så vil jeg godt høre ministeren, om han virkelig mener, at prøveløsladte – det er jo stadig væk det, de er – under deres prøveløsladelse kan udtale sig på den måde, som det rent faktisk er foregået under det foredrag på Matthæusgades Skole: at man fortsat lægger politiet for had, at man ifølge pressen siger, at betjente ikke er mennesker, de er regelsæt, og at man brokker sig over den behandling, man har fået i fængslet.

Er det en form for resocialisering, som ministeren kan billige? Og igen: Hvad er ministerens egen vurdering af denne her sag? Det synes jeg må være rimeligt at få svar på.

**Justitsministeren (Bjørn Westh):**

Det, jeg giver udtryk for her, er det, jeg mener, og derfor behøver fru Pia Kjærsgaard ikke at spekulere på, hvad min egen holdning er. Det er den, jeg har givet udtryk for her.

Det er en privat forening, der har inviteret de mennesker til at holde det her foredrag. At de brokker sig over forholdene i fængslet, mener jeg ikke at jeg skal blande mig i. Jeg kan heller ikke se, at det kan være så overraskende, hvis nogle af dem, der har været indsat, gør det. Så jeg tror, vi skal passe på, at vi ikke siger, at folk,